

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 24 april 2018

234/2018

Lag om försäkringsdistribution

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på inledande och bedrivande av försäkringsdistribution. Bestämmelserna i denna lag om inledande och bedrivande av försäkringsdistribution gäller även inledande och bedrivande av återförsäkringsdistribution, om inte något annat föreskrivs i lag.

2 §

Försäkringsdistribution

Med *försäkringsdistribution* avses verksamhet som består i att utföra förberedande arbete inför ingåendet av försäkringsavtal och att ge personliga rekommendationer och övrig information om försäkringsavtal samt att ingå försäkringsavtal och bistå vid förvaltning och fullgörande av försäkringsavtal.

Som försäkringsdistribution betraktas dock inte

- 1) verksamhet som består i att lämna information om försäkringar i enstaka fall inom ramen för annan affärs- eller yrkesverksamhet, om verksamheten inte syftar till att bistå kunden med att ingå eller tillämpa ett försäkringsavtal,
- 2) försäkringsgivares yrkesmässiga handläggning av ansökningar om ersättning eller utredning av skador eller expertbedömning i ersättningsärenden,
- 3) rådgivning som ges till samfund och konsumenter av andra än försäkringsdistributörer eller vissa sidoverksamma försäkringsförmedlare, om den som ger informationen inte vidtar några ytterligare åtgärder för att bistå kunden med att ingå ett försäkrings- eller återförsäkringsavtal.

RP 172/2017
EkUB 2/2018
RSv 22/2018

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 (32016L0097), EUT nr L 26, 2.2.2016, s. 19
Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/411 (32018L0411), EUT nr L 76, 19.3.2018, s. 28

3 §

Begränsning av tillämpning på återförsäkring och försäkring mot stora risker

Bestämmelserna i 4, 32–60, 74, 75 och 78 § tillämpas inte på återförsäkringsdistribution.

Bestämmelserna i 4, 32, 33, 36–38 §, 39 § 2 mom., 42 och 43 §, 57 § 2 mom. och 78 § tillämpas inte när försäkringsdistributörens verksamhet gäller försäkring mot stora risker.

4 §

Begränsning av tillämpning på vissa sidoverksamma försäkringsförmedlare

Denna lag tillämpas med de begränsningar som anges i 2 mom. på sidoverksamma försäkringsförmedlare som endast distribuerar försäkringar

1) där försäkringspremien som beräknad för en period av ett år uppgår till högst 600 euro eller, om varaktigheten av en resa eller annan tjänst som avses i 3 punkten är högst tre månader, försäkringspremien per försäkrad person uppgår till högst 200 euro,

2) som kompletterar en vara eller tjänst som tillhandahållits av sidoverksamma försäkringsförmedlaren i fråga, och

3) som täcker risken för fel eller skada på eller förlust av en vara, risken för en icke-utnyttjad tjänst eller risken i samband med en bokad resa som sålts eller tillhandahållits av sidoverksamma försäkringsförmedlaren i fråga.

På i 1 mom. avsedda sidoverksamma försäkringsförmedlare tillämpas endast bestämmelserna i 6, 30, 32–35, 40 och 41 §, 78 § 2 mom. och 79–81 §. De nämnda sidoverksamma försäkringsförmedlarna ska innan ett försäkringsavtal ingås ge kunden ett standardiserat faktablad om skadeförsäkring. Närmare bestämmelser om faktabladet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om försäkringsdistribution bedrivs via i 1 mom. avsedd sidoverksam försäkringsförmedlare, ska försäkringsgivaren eller försäkringsförmedlaren se till att kraven enligt 2 mom. uppfylls.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *försäkringsgivare* försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), med undantag av arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), återförsäkringsbolag enligt 1 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen, försäkringsbolag enligt 2 § 1 och 2 punkten i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) och försäkringsföreningar enligt 1 § 1 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

2) *försäkringsmäklare* en fysisk eller juridisk person som inte är försäkringsgivare eller anställd hos en sådan och som mot vederlag bedriver direktförsäkringsdistribution med stöd av ett uppdragsavtal med en annan kund än en försäkringsgivare som bedriver direktförsäkring eller som mot vederlag bedriver återförsäkringsdistribution,

3) *ombud* en fysisk eller juridisk person som inte är försäkringsgivare eller anställd hos en sådan och som mot vederlag bedriver försäkringsdistribution för försäkringsgivarens räkning och på dennes ansvar, eller en fysisk eller juridisk person som inte är en sådan försäkringsgivare eller anställd hos en sådan som bedriver återförsäkring, och som mot vederlag bedriver återförsäkringsdistribution för återförsäkringsgivarens räkning och på dennes ansvar,

4) *försäkringsförmedlare* försäkringsmäklare och ombud,

5) *sidoverksam försäkringsförmedlare* varje fysisk eller juridisk person, med undantag av kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (610/2014) eller värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster (747/2012) eller motsvarande kreditinstitut eller värdepappersföretag i andra EES-stater, vars huvudsakliga yrkesverksamhet inte är försäkringsdistribution och som mot vederlag distribuerar endast vissa försäkringar som kompletterar en vara eller en tjänst och som inte täcker livförsäkrings- eller ansvarsförsäkringsrisker, utom när detta försäkringsskydd kompletterar den vara eller tjänst som försäkringsförmedlaren tillhandahåller som huvudsaklig yrkesverksamhet,

6) *försäkringsdistributör* försäkringsgivare och försäkringsförmedlare samt sidoverksamma försäkringsförmedlare,

7) *person som deltar i försäkringsdistribution* en fysisk person som är anställd hos en försäkringsdistributör och som direkt deltar i försäkringsdistribution,

8) *vederlag* lön, arvode eller annan ekonomisk förmån,

9) *varaktig form* varje sätt som gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till kunden personligen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen så att den är tillgänglig för användning i framtiden under en tid som är lämplig för informationens syfte,

10) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

11) *tredjeland* en annan stat än en EES-stat,

12) *placeringsförsäkring* livförsäkringar med undantag för

a) livförsäkringsavtal där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall,

b) officiellt erkända tjänstepensionssystem som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut eller för Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), eller andra pensionsförsäkringar som kan anses vara grupp-försäkringar,

13) *professionell kund* en professionell kund som avses i 1 kap. 18 § i lagen om investeringstjänster,

14) *nära bindningar* betydande bindningar som avses i 1 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen,

15) *hemmedlemsstat* den EES-stat där den fysiska person som är försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare har sin hemvist eller den EES-stat där den juridiska person som är försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare har sitt stadgeenliga säte eller, om denna juridiska person inte har något stadgeenligt säte enligt nationell rätt, den EES-stat där dess huvudkontor finns,

16) *värmedlemsstat* en sådan EES-stat som inte är försäkringsförmedlarens eller den sidoverksamma försäkringsförmedlarens hemmedlemsstat och där denne har ett fast driftställe eller verksamhetsställe eller bedriver försäkringsdistribution,

17) *filial* en försäkringsförmedlares eller sidoverksam försäkringsförmedlares agentur eller filial i en annan EES-stat än försäkringsförmedlarens eller den sidoverksamma försäkringsförmedlarens hemmedlemsstat,

18) *stor risk* en sådan stor risk som avses i 31 kap. 4 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen,

19) *direktivet* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 om försäkringsdistribution,

20) *Solvens II-direktivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II),

21) *försäkringsbaserad investeringsprodukt* en försäkringsprodukt med ett förfallo- eller återköpsvärde som helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsvolatilitet, med undantag för

a) skadeförsäkringsprodukter som anges i bilaga I (skadeförsäkringsklasser) till Solvens II-direktivet,

b) livförsäkringsavtal där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller på grund av arbetsoförmåga som beror på en olycka, sjukdom eller funktionsnedsättning,

c) pensionsprodukter som enligt nationell rätt anses ha som främsta syfte att ge investeraren inkomst vid pensionering och berättigar investeraren till vissa ersättningar,

d) officiellt erkända tjänstepensionssystem som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut eller Solvens II-direktivet,

e) individuella pensionsprodukter för vilka ett finansiellt bidrag från arbetsgivaren krävs enligt nationell rätt och där arbetsgivaren eller arbetstagaren inte kan välja pensionsprodukt eller vem som tillhandahåller pensionsprodukten.

En försäkringsmäklare som avses i 1 mom. 2 punkten eller ett ombud som avses i 3 punkten som bedriver direktförsäkringsdistributionsverksamhet som huvudsaklig verksamhet är inte en sidoverksam försäkringsförmedlare.

2 kap.

Registrering av försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare samt försäkringsförmedlarregistret

6 §

Rätt att bedriva försäkringsdistribution i Finland

Försäkringsdistribution får bedrivas av

1) fysiska och juridiska personer som är registrerade

a) i försäkringsförmedlarregistret som försäkringsförmedlare eller sidoverksamma försäkringsförmedlare, eller

b) i en annan EES-stat än i Finland och har underrättat den behöriga myndigheten i den EES-staten om bedrivande av försäkringsdistribution i Finland,

2) sidoverksamma försäkringsförmedlare som avses i 4 §,

3) försäkringsgivare.

Bestämmelser om försäkringsgivarens rätt att bedriva försäkringsdistribution som en del av den övriga försäkringsverksamheten finns i försäkringsbolagslagen, lagen om utländska försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar.

Återförsäkringsdistribution får även bedrivas av återförsäkringsförmedlare eller sidoverksamma återförsäkringsförmedlare vars hemmedlemsstat inte är en EES-stat.

7 §

Ansökan om registrering

Innan en försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare inleder försäkringsdistribution ska den hos Finansinspektionen ansöka om upptagning i försäkringsförmedlarregistret. Ansökan kan göras elektroniskt via försäkringsförmedlarregistret. I ansökan ska de uppgifter som avses i 8, 9 och 13 § meddelas. Uppgifterna får inte vara felaktiga eller vilseledande.

8 §

Förutsättningar för registrering av försäkringsmäklare

Finansinspektionen ska registrera en sökande som försäkringsmäklare, om

1) sökanden inte står i anställnings- eller ombudsförhållande till försäkringsgivaren eller i ett sådant på avtal eller ägande grundat förhållande eller annat beroendeförhållande som är ägnat att påverka försäkringsmäklarens verksamhet i strid med kundens intressen,

2) sökanden är införd i handelsregistret eller något annat motsvarande offentligt register och har sitt säte i Finland eller, när sökanden är en fysisk person, denne är bosatt i Finland,

3) sökanden inte har försatts i konkurs och, när sökanden är en fysisk person, denne har uppnått myndighetsåldern och inte har förordnats en intressebevakare eller inte har fått sin handlingsbehörighet begränsad,

4) de personer hos sökanden som avses i 17 § 1 och 2 mom. har god vandel enligt 16 §,

5) den i 19 § 2 mom. avsedda ledningen hos sökanden, när sökanden är en juridisk person, har yrkeskompetens enligt 18 § eller sökanden själv, när sökanden är en fysisk person, har yrkeskompetens som har visats genom en av försäkringsförmedlingsnämnden anordnad försäkringsmäklarexamen,

6) sökanden har en ansvarsförsäkring eller en likvärdig säkerhet enligt 58 § samt ett system enligt 59 § för att hålla kundmedlen åtskilda,

7) sökanden har de interna rutiner och förfaranden och bedömningssystem som avses i 21 § 2 mom. och en plan för ett arkiv enligt 78 § 1 mom.,

8) sökanden är en juridisk person och minst 30 procent av de personer i anställning hos sökanden som deltar i försäkringsdistribution registreras som försäkringsmäklare och de uppgifter som avses i denna paragraf och i 13 § lämnas i fråga om dem,

9) det i ansökan om registrering har meddelats namn, personbeteckning eller födelsetid eller det företags- och organisationsnummer som avses i företags- och organisationsdatalagen (244/2001) och bostadsort eller säte för de aktieägare eller medlemmar som äger minst en tiondel av försäkringsmäklaren samt hur stora dessa innehav är,

10) det i ansökan om registrering har meddelats namn, personbeteckning eller födelse-tid eller företags- och organisationsnummer och bostadsort eller säte för de fysiska och juridiska personer som har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997) eller nära bindningar i förhållande till försäkringsmäklaren,

11) det i ansökan om registrering har meddelats att de andelar som avses i 9 punkten eller nära bindningar som avses i 10 punkten inte hindrar Finansinspektionens eller övriga behöriga myndigheters effektiva skötsel av tillsynsuppgifterna.

Vad som i 1 mom. 1–6 och 9–11 punkten föreskrivs om förutsättningarna för registrering av försäkringsmäklare tillämpas även om sökanden ansöker om registrering som sidoverksam försäkringsmäklare.

Bestämmelserna i 1 mom. 6 och 7 punkten tillämpas inte på en fysisk person som bedriver försäkringsdistribution enbart för en i 1 mom. avsedd juridisk persons räkning.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter och handlingar som behövs för registrering.

9 §

Förutsättningar för registrering av ombud

Finansinspektionen ska registrera en sökande som ombud, om

1) sökanden är införd i handelsregistret eller ett motsvarande offentligt register och har sitt säte i Finland eller, när sökanden är en fysisk person, denne är bosatt i Finland,

2) sökanden inte har försatts i konkurs och, när sökanden är en fysisk person, denne har uppnått myndighetsåldern och inte har förordnats en intressebevakare eller inte har fått sin handlingsbehörighet begränsad,

3) de personer hos sökanden som avses i 17 § 1 och 2 mom. har god vandel enligt 16 §,

4) den i 19 § 2 mom. avsedda ledningen hos sökanden, när sökanden är en juridisk person, har yrkeskompetens enligt 18 § eller sökanden själv, när sökanden är en fysisk person, har yrkeskompetens enligt den sist nämnda paragrafen,

5) sökanden har de interna rutiner och förfaranden och bedömningssystem som avses i 21 § 2 mom. och en plan för ett arkiv enligt 78 § 1 mom.,

6) sökanden är en juridisk person och minst 30 procent av de personer i anställning hos sökanden som deltar i försäkringsdistribution registreras som ombud och de uppgifter som avses i denna paragraf och i 13 § lämnas i fråga om dem,

7) det i ansökan om registrering har meddelats namn, personbeteckning eller födelsetid eller det företags- och organisationsnummer som avses i företags- och organisationsdatalagen och bostadsort eller säte för de aktieägare eller medlemmar som äger minst en tiondel av ombudet samt hur stora dessa innehav är,

8) det i ansökan om registrering har meddelats namn, personbeteckning eller födelsetid eller företags- och organisationsnummer och bostadsort eller säte för de fysiska och juridiska personer som har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen eller nära bindningar i förhållande till ombudet,

9) det i ansökan om registrering har meddelats att de andelar som avses i 7 punkten eller nära bindningar som avses i 8 punkten inte hindrar Finansinspektionens eller övriga behöriga myndigheters effektiva skötsel av tillsynsuppgifterna.

Vad som i 1 mom. 1–4 och 7–9 punkten föreskrivs om förutsättningarna för registrering som ombud tillämpas även när sökanden ansöker om registrering som sidoverksam ombud.

Bestämmelserna i 1 mom. 5 punkten tillämpas inte på en fysisk person som bedriver försäkringsdistribution enbart i anställning hos en i 1 mom. avsedd juridisk person.

Bestämmelserna i 1 mom. 6 punkten tillämpas inte på kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen eller värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter och handlingar som behövs för registrering.

10 §

Avslag på ansökan om registrering

Finansinspektionen kan avslå ansökan om registrering, om de uppgifter som getts i ansökan är felaktiga eller vilseledande och de brister som uppdragats i dem inte har rättats inom en av Finansinspektionen utsatt rimlig tidsfrist.

Ansökan om registrering ska avslås, om någon av de förutsättningar som anges i 8 eller 9 § inte uppfylls. Finansinspektionen ska dessutom avslå ansökan om registrering om Finansinspektionen hindras från att på ett effektivt sätt utföra sina tillsynsuppgifter på grund av tillämplig lagstiftning i ett tredjeland eller svårigheter med att verkställa den, när lagstiftningen i fråga eller dess verkställighet rör en fysisk eller juridisk person som via nära bindningar eller bestämmande inflytande är anknuten till försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren.

Finansinspektionen ska avslå ansökan om registrering även om det med hänsyn till omständigheterna är uppenbart att sökanden har för avsikt att bedriva försäkringsdistribution såsom mellanhand för någon annan.

11 §

Behandlingstiden för ansökan om registrering

Finansinspektionen ska behandla ansökan om registrering inom tre månader från det att ansökan och de uppgifter som behövs för att behandla den lämnades till Finansinspektionen.

12 §

Försäkringsförmedlarregister

Finansinspektionen ska föra och uppdatera ett elektroniskt försäkringsförmedlarregister.

Finansinspektionen ska se till att Finansinspektionens webbplats är länkad till det centrala elektroniska register som förs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten så att uppgifter kan kontrolleras.

Finansinspektionen har rätt att ändra uppgifterna i försäkringsförmedlarregistret och i det register som förs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

13 §

Uppgifter som ska föras in i försäkringsförmedlarregistret

Följande uppgifter ska föras in i försäkringsförmedlarregistret:

1) i fråga om en fysisk person som har registrerats som försäkringsförmedlare namn, firma, eventuell bifirma, personbeteckning eller födelsetid eller företags- och organisationsnummer, bostadsort och adress för det driftställe där försäkringsdistributionen huvudsakligen bedrivs,

2) i fråga om en juridisk person som har registrerats som försäkringsförmedlare firma, företags- och organisationsnummer, säte och adress för det driftställe där försäkringsdistributionen huvudsakligen bedrivs,

3) i fråga om en juridisk person som har registrerats som försäkringsförmedlare namnet på verkställande direktören och dennes ställföreträdare, namnen på styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, namnen på de personer som är medlemmar i ett organ som kan jämföras med styrelsen och deras suppleanter, namnen på de ansvariga bolagsmännen samt namnen på de övriga personer som ansvarar för försäkringsdistribution, samt de nämnda personernas personbeteckning,

4) uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren är verksam som försäkringsmäklare eller ombud och huruvida försäkringsdistributionen är huvudsaklig verksamhet eller sidosverksamhet,

5) uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren bedriver försäkringsdistribution av livförsäkringar, skadeförsäkringar eller arbetspensioner och huruvida försäkringsmäklaren förmedlar penningmedel eller andra medel som hör till kunden eller försäkringsgivaren,

6) uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren bedriver återförsäkringsförmedling,

7) uppgift om de försäkringsgivare ombudet representerar,

8) uppgift om den som har beviljat försäkringsmäklaren ansvarsförsäkringen eller den som ställt annan likvärdig säkerhet samt ansvarsförsäkringens eller den likvärdiga säkerhetens belopp,

9) uppgift om de stater där försäkringsförmedlaren avser att bedriva försäkringsdistribution med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster, samt kontaktuppgifter till försäkringsförmedlaren i dessa stater,

10) i fråga om de aktieägare eller medlemmar som äger minst en tiondel av försäkringsförmedlaren namn, personbeteckning eller födelsetid eller företags- och organisationsnummer och bostadsort eller säte samt hur stora dessa innehav är,

11) i fråga om de fysiska och juridiska personer som har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen eller nära bindningar i förhållande till försäkringsförmedlaren namn, personbeteckning eller födelsetid eller företags- och organisationsnummer och bostadsort eller säte,

12) uppgift om sådana av Finansinspektionen meddelade uppmaningar och förbud som har förenats med vite enligt 33 a § i lagen om Finansinspektionen (878/2008),

13) uppgift om registreringsdag samt uppgift om avförande ur registret liksom dess orsak och tidpunkt.

Vad som i 1 mom. 1–5 och 7–11 punkten föreskrivs om försäkringsförmedlare, försäkringsmäklare eller ombud tillämpas även på sidoverksamma försäkringsförmedlare, sidoverksamma försäkringsmäklare och sidoverksamma ombud.

De anteckningar som avses i 1 mom. 12 punkten ska avföras ur registret när tre år har förflutit från utgången av det år då uppmaningen gavs eller förbudet meddelades.

14 §

Anmälan om ändringar i uppgifter

En försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som antecknats i försäkringsförmedlarregistret samt om upphörande med affärsverksamheten och när en förutsättning för registrering inte längre uppfylls.

Försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren ska senast en månad i förväg underrätta Finansinspektionen om ändringar som görs i uppgifter enligt 13 och 22 § när det gäller sådan verksamhet som förmedlaren bedriver i en annan EES-stat än Finland. Finansinspektionen ska anmäla ändringarna till den behöriga myndigheten i den andra EES-staten så snart som möjligt och senast en månad efter det att Finansinspektionen fick informationen.

15 §

Utlämnande av uppgifter ur försäkringsförmedlarregistret samt uppgifters tillgänglighet

Var och en har rätt att genom att ange företags- och organisationsnummer, firma eller bifirma få uppgifter som avses i 3 mom. om försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren ur försäkringsförmedlarregistret. Uppgifter om de anmälningspliktiga som antecknats i registret kan också sökas samlat på grundval av näringsverksamhet.

Trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får uppgifter om fysiska personers namn eller födelsetid lämnas ut i form av utskrifter, genom teknisk anslutning eller på något annat sätt i elektronisk form eller göras allmänt tillgängliga i ett elektroniskt datanät. Personuppgifter kan i ett elektroniskt datanät sökas endast genom enskilda sökningar. Uppgift om en personbetecknings slutled får lämnas ut endast om utlämnandet uppfyller kraven i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Förutsättning för att uppgift om en personbetecknings slutled ska lämnas är att den som ber om uppgifterna ger Finansinspektionen en utredning om att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

Följande uppgifter i registret ska Finansinspektionen dock hålla allmänt tillgängliga i ett elektroniskt datanät:

1) en enskild näringsidkares namn, firma, eventuell bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning och besöksadress för det driftställe där försäkringsdistributionen huvudsakligen bedrivs,

2) en juridisk persons firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning och besöksadress för det driftställe där försäkringsdistributionen huvudsakligen bedrivs,

3) namnet på verkställande direktören och dennes ställföreträdare, namnen på styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, namnen på de personer som är medlemmar i ett organ som kan jämföras med styrelsen och deras suppleanter, namnen på de ansvariga bolagsmännen samt namnen på de övriga personer som ansvarar för försäkringsdistribution,

- 4) uppgift om registreringsdag samt uppgift om avförande ur registret liksom dess orsak och tidpunkt,
- 5) uppgift om att försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren är ombud för en eller flera försäkringsgivare och uppgift om dessa försäkringsgivare,
- 6) uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren bedriver försäkringsdistribution av skadeförsäkringar, livförsäkringar eller återförsäkringar samt huruvida försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren förmedlar penningmedel eller andra medel som hör till kunden eller försäkringsgivaren,
- 7) uppgift om vilka EES-stater försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren distribuerar försäkringar i,
- 8) uppgift om till försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren meddelade offentliga varningar och andra administrativa påföljder och om sådana förbud som förenats med vite,
- 9) uppgift om vem som har beviljat försäkringsmäklaren ansvarsförsäkring eller ställt annan likvärdig säkerhet samt ansvarsförsäkringens eller den likvärdiga säkerhetens be-
lopp.

3 kap.

God vandel och yrkeskompetens

16 §

God vandel

God vandel har den som inte genom en lagakraftvunnen dom under de senaste fem åren har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig att bedriva försäkringsdistribution. En person anses dock inte ha god vandel, om han eller hon annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig.

Bestämmelser om näringsförbuds inverkan på behörigheten finns i lagen om näringsförbud (1059/1985).

17 §

Personer med god vandel

Hos försäkringsgivare och försäkringsförmedlare ska anställda personer som deltar i försäkringsdistribution och personer som ansvarar för försäkringsdistribution ha god vandel. Hos sidoverksamma försäkringsförmedlare ska de personer som ansvarar för försäkringsdistribution ha god vandel.

Om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, ska försäkringsförmedlarens ledning och den som antingen direkt eller indirekt innehar minst en tiondel av aktiebolagets aktier eller av det röstetal som aktierna medför eller, om det är fråga om någon annan sammanlutning än ett aktiebolag, den som har motsvarande äganderätt eller bestämmande inflytande, ha god vandel.

Om en juridisk person bedriver annan reglerad och övervakad verksamhet inom finansbranschen och om det med stöd av någon annan författning som gäller finansierings- eller försäkringsbranschen kontrolleras att personer som avses i 1 och 2 mom. har god vandel, behöver deras goda vandel inte kontrolleras med stöd av denna lag. En utredning om god vandel som har gjorts med stöd av annan finans- eller försäkringslagstiftning kan beaktas vid tillämpningen av denna lag.

18 §

Yrkeskompetens

Tillräcklig yrkeskompetens och kunskap har en person som har tillräcklig kännedom om de försäkringar som han eller hon distribuerar och om den lagstiftning som behövs vid försäkringsdistribution. Ombud och sidoverksamma ombud ska därtill ha kännedom om god försäkringssed, samt försäkringsmäklare och sidoverksamma försäkringsmäklare ska därtill ha kännedom om god försäkringsmäklarsed.

Bestämmelser om minimikrav på yrkeskompetens och kunskaper utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

19 §

Personer med yrkeskompetens

En person som deltar i försäkringsdistribution och en person som ansvarar för försäkringsdistribution ska ha sådan yrkeskompetens och kunskap som behövs med tanke på arten och omfattningen av arbetsuppgifterna.

Om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, ska försäkringsförmedlarens ledning ha tillräcklig yrkeskompetens och kunskap.

Försäkringsgivaren ska säkerställa att anställda personer som deltar i försäkringsdistribution, ombud och sidoverksamma ombud har tillräcklig yrkeskompetens och kunskap.

20 §

Upprätthållande och utvecklande av yrkeskompetensen

En person som deltar i försäkringsdistribution och en person som ansvarar för försäkringsdistribution hos en försäkringsdistributör ska ständigt upprätthålla och utveckla en sådan yrkeskompetens som är tillräcklig med hänsyn till arten och omfattningen av arbetsuppgifterna. Minst 15 timmar yrkesutbildning och utveckling per år betraktas som tillräckligt med hänsyn till upprätthållandet och utvecklandet av yrkeskompetensen hos en person som deltar i försäkringsdistribution samt en person som ansvarar för försäkringsdistribution hos en försäkringsgivare och försäkringsförmedlare.

21 §

Bedömningen av och tillsynen över yrkeskompetensen

Försäkringsdistributören ska med beaktande av 18 och 19 § fastställa kraven på yrkeskompetens i de arbetsuppgifter som utförs av de personer som deltar i försäkringsdistribution.

Försäkringsförmedlare och försäkringsgivare ska ta fram en funktion och ha interna rutiner och förfaranden samt bedömningssystem för att säkerställa och övervaka att kraven på yrkeskompetens uppfylls på behörigt sätt. Rutinerna och förfaranden samt bedömningssystemen ska tillämpas och ses över regelbundet.

Etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster för försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare

22 §

Anmälan om avsikt att inleda försäkringsdistribution i en annan EES-stat

En försäkringsförmedlare och sidoverksam försäkringsförmedlare som har för avsikt att distribuera försäkringar i en eller flera andra EES-stater än Finland ska göra en anmälan till Finansinspektionen om saken. Till anmälan ska det fogas en redogörelse för

- 1) kontakt- och registeruppgifterna för försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren,
- 2) uppgifterna om gruppen,
- 3) de försäkringar som kommer att distribueras,
- 4) de stater där försäkringar kommer att distribueras,
- 5) de försäkringsgivare som ombudet eller sidoverksamma ombudet representerar.

Om avsikten är att distribuera försäkringar via en filial eller ett fast driftställe med jämförbar form som etablerats i EES-staten, ska utöver vad som anges i 1 mom. följande uppgifter ges:

- 1) adressen där dokument kan erhållas,
- 2) namnet på den person som ansvarar för filialens eller det fasta driftställets verksamhet.

23 §

Skyldighet att sända uppgifter till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten

Finansinspektionen ska inom en månad från mottagandet av de uppgifter som avses i 22 § sända uppgifterna till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna. Om försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren har anmält sin avsikt att etablera en filial eller ett fast driftställe, ska Finansinspektionen sända uppgifterna, om inte Finansinspektionen har skäl att ifrågasätta försäkringsförmedlarens eller den sidoverksamma försäkringsförmedlarens organisatoriska struktur eller ekonomiska situation. När Finansinspektionen fått bekräftelse av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om att uppgifterna har mottagits, ska Finansinspektionen skriftligen meddela försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren att den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten tagit emot uppgifterna.

Om Finansinspektionen har vägrat sända anmälan om etablering av filial eller fast driftställe, ska den inom en månad från mottagandet av de uppgifter som avses i 22 § fatta ett motiverat beslut i ärendet. Försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren får söka ändring i beslutet genom besvär.

Om Finansinspektionen inte inom en månad från mottagandet av de uppgifter som avses i 22 § har sänt anmälan om etablering av filial eller fast driftställe, får försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren söka ändring genom besvär. Besvären anses då gälla Finansinspektionens avslagsbeslut. Besvär kan anföras tills Finansinspektionen har fattat beslut om sändande av anmälan. Finansinspektionen ska upplys besvärmyndigheten om att beslut har meddelats i det ärende som besvären gäller.

24 §

Rätt att inleda försäkringsdistribution i en EES-stat med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster

En försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare får i den värdmedlemsstat förmedlaren uppgett i sin anmälan inleda försäkringsdistribution med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster omedelbart efter det att förmedlaren har fått det i 23 § 1 mom. avsedda skriftliga meddelandet från Finansinspektionen. Finansinspektionen ska samtidigt underrätta försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren om kontaktpunkten i värdmedlemsstaten.

Försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren ska iaktta de bestämmelser om allmänt intresse som offentliggörs vid kontaktpunkten i värdmedlemsstaten.

25 §

Rätt att inleda försäkringsdistribution i en EES-stat med stöd av etableringsfriheten

En försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare får i den värdmedlemsstat förmedlaren uppgett i sin anmälan inleda försäkringsdistribution genom en filial eller ett fast driftställe efter det att förmedlaren från Finansinspektionen har fått det i 23 § 1 mom. avsedda skriftliga meddelandet samt information om de nationella bestämmelser om allmänt intresse som ska iakttas i värdmedlemsstaten.

Om Finansinspektionen inte inom en månad från sändandet av uppgifterna om etablerande av filial eller fast driftställe enligt 22 § till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har informerats av den behöriga myndigheten om de nationella bestämmelser om allmänt intresse som ska iakttas i värdmedlemsstaten, får försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren efter denna tidsfrist inleda försäkringsdistribution genom en filial eller ett fast driftställe i den staten.

Försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren ska iaktta de bestämmelser om allmänt intresse som gäller i värdmedlemsstaten.

26 §

Förfarandet då en försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare från en annan EES-stat inleder försäkringsdistribution i Finland

Då den behöriga myndigheten i en annan EES-stat sänder Finansinspektionen uppgifter som motsvarar de i 22 § avsedda uppgifterna och gäller inledande av försäkringsdistribution i Finland med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, ska Finansinspektionen utan dröjsmål bekräfta mottagandet av uppgifterna till den behöriga myndigheten i den andra EES-staten.

Finansinspektionen ska dessutom inom en månad från mottagandet av uppgifterna från den behöriga myndigheten i den andra EES-staten informera den myndigheten om de bestämmelser om allmänt intresse i Finland vars efterlevnad utgör en förutsättning för etablering av en filial eller ett fast driftställe.

27 §

Rätt att inleda försäkringsdistribution i Finland med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster

En i en annan EES-stat registrerad försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare får inleda försäkringsdistribution med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster omedelbart efter det att förmedlaren har fått ett meddelande från den behöriga

myndigheten i hemmedlemsstaten om att Finansinspektionen har mottagit anmälan om inledande av verksamhet i Finland.

En i en annan EES-stat registrerad försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare ska iaktta bestämmelserna om allmänt intresse i Finland.

28 §

Rätt att inleda försäkringsdistribution i Finland med stöd av etableringsfriheten

En i en annan EES-stat registrerad försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare får inleda försäkringsdistribution genom en filial eller ett fast driftställe i Finland efter det att förmedlaren har fått ett meddelande från den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om att Finansinspektionen har mottagit anmälan om inledande av verksamhet i Finland, samt information om de nationella bestämmelser om allmänt intresse som ska iakttas i Finland.

En i en annan EES-stat registrerad försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare ska iaktta bestämmelserna om allmänt intresse i Finland.

29 §

Finansinspektionens anmälningskyldighet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om sådana i Finland registrerade försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare som har anmält att de avser att bedriva försäkringsdistribution i en annan EES-stat än Finland med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.

5 kap.

Uppföranderegler och informationsskyldighet

30 §

Försäkringsdistributörens verksamhet och prioritering av kundens intresse

Försäkringsdistributörer ska handla hederligt, opartiskt, professionellt och omsorgsfullt och på ett sätt som är förenligt med kundernas intressen. Försäkringsgivare, ombud och sidoverksamma ombud ska därtill iaktta god försäkringssed och försäkringsmäklare och sidoverksamma försäkringsmäklare därtill god försäkringsmäklarsed.

En försäkringsdistributör får inte ta emot belöning eller premiera eller bedöma sina anställdas prestationer på ett sätt som motverkar kravet på att handla i överensstämmelse med kundernas intressen. En försäkringsdistributör får inte införa sådana försäljningsmål eller betala arvoden eller erbjuda andra förmåner som kan uppmuntra försäkringsdistributören eller dennes anställda att rekommendera en kund andra försäkringar än en försäkring som bäst motsvarar kundens behov och krav.

31 §

Anlitande av registrerad försäkringsförmedlare

En försäkringsdistributör får endast använda försäkringsdistributionstjänster som tillhandahålls av registrerade försäkringsförmedlare, registrerade sidoverksamma försäkringsförmedlare eller i 4 § 1 mom. avsedda sidoverksamma försäkringsförmedlare.

32 §

Information om försäkringsgivare

En försäkringsgivare ska innan ett försäkringsavtal ingås ge kunden åtminstone följande information:

- 1) firma, kontaktuppgifter, besöksadress för driftstället och uppgift om att försäkringsgivaren är verksam som försäkringsgivare,
- 2) uppgift om huruvida försäkringsgivaren ger personliga rekommendationer om de försäkringar som den distribuerar,
- 3) uppgift om de domstolsförfaranden och förfaranden utanför domstol genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkringsgivaren.

33 §

Information om försäkringsförmedlare

Ett ombud ska innan ett försäkringsavtal ingås och en försäkringsmäklare ska innan ett uppdragsavtal ingås ge kunden åtminstone

- 1) sitt namn eller firma, sina kontaktuppgifter och besöksadressen för sitt driftställe,
- 2) uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren agerar som försäkringsmäklare för kunden eller som ombud i försäkringsgivarens namn och för dennes räkning,
- 3) uppgift om i vilket försäkringsförmedlarregister försäkringsförmedlaren har införts och hur registreringer kan kontrolleras,
- 4) uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren ger personliga rekommendationer om de försäkringar som den distribuerar,
- 5) uppgift om huruvida försäkringsmäklaren ger personliga rekommendationer som bygger på en opartisk analys av försäkringar,
- 6) uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren enligt avtalet eller avtalen är förpliktad att representera en eller flera försäkringsgivare eller den som avses i 31 § samt namnen på dessa med vilka försäkringsförmedlaren bedriver förmedling,
- 7) uppgift om huruvida försäkringsförmedlaren, direkt eller indirekt, innehar minst en tiondel av en viss försäkringsgivares röstetal eller kapital eller har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen eller nära bindningar i förhållande till försäkringsgivaren,
- 8) om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, uppgift om huruvida en viss försäkringsgivare eller dess moderföretag, direkt eller indirekt, innehar minst en tiondel av försäkringsförmedlarens röstetal eller kapital eller huruvida försäkringsgivaren har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i försäkringsförmedlaren eller nära bindningar till denna,
- 9) uppgift om de domstolsförfaranden och förfaranden utanför domstol genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkringsförmedlaren.

En sidoverksam försäkringsförmedlare ska ge kunden den information som avses i 1 mom. 1–3, 6 och 9 punkten.

En försäkringsförmedlare som distribuerar arbetspensionsförsäkring ska ge kunden den information som avses i 1 mom., och en sidoverksam försäkringsförmedlare den information som avses i 2 mom. om arbetspensionsförsäkring och företräddande av ett arbetspensionsförsäkringsbolag.

Marknadsföring

Försäkringsdistributören ska i sin marknadsföring ge kunden all sådan information om sina försäkringsförmedlingstjänster och tillgängliga försäkringar eller andra nyttigheter som kan ha betydelse när kunden ska fatta beslut om försäkringar eller andra nyttigheter.

En försäkringsdistributörs marknadskommunikation ska alltid klart och tydligt kunna identifieras som sådan. Den information som försäkringsdistributören ger ska vara saklig, exakt och tydlig. Försäkringsdistributören får inte i sin marknadsföring ge osann eller vilseledande information eller i övrigt använda något förfarande som är otillbörligt från kundens synpunkt eller strider mot god försäkringssed eller god försäkringsmäklarsed. Bestämmelser om förfaranden som från konsumentens synpunkt är otillbörliga eller strider mot god sed finns även i 2 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978).

Försäkringsdistributörers marknadsföring som inte innehåller den information som är relevant för kundens finansiella säkerhet ska alltid anses vara otillbörlig.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag tillämpas i fråga om försäkringsgivares, ombuds och sidoverksamma ombuds informationsskyldighet bestämmelserna i 2 kap. i lagen om försäkringsavtal (543/1994) och i 31 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen. Ett ombud och ett sidoverksam ombud ska i sin marknadsföring uppge vilka försäkringsgivare det representerar, och vid marknadsföringen av en enskild försäkring vilken försäkringsgivares försäkring det är fråga om. En försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare får inte i sin marknadsföring uppge att den representerar en viss försäkringsgivare.

En försäkringsdistributör som är registrerad i någon annan EES-stat än Finland ska vid behov, i syfte att ge rätt bild av sina försäkringsförmedlingstjänster, i sin marknadsföring uppge vilka försäkringsgivares försäkringar försäkringsdistributionen uteslutande gäller och huruvida försäkringsdistributören lämnar information som bygger på en opartisk analys enligt 36 § 4 mom.

Försäkringsmäklares skyldighet att klarlägga kundens behov av försäkring

En försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare ska innan den distribuerar en försäkring begära upplysningar av kunden om dennes behov av och krav på försäkring och fastställa försäkringsbehovet med beaktande av de erhållna upplysningarna.

Försäkringsmäklares informationsskyldighet

Innan ett försäkringsavtal ingås ska en försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare ge kunden information om de försäkringsformer och om försäkringspremier och försäkringsvillkor samt annan information som behövs för valet av en försäkring som lämpar sig för det försäkringsbehov som kunden fastställt ha. När informationen ges ska uppmärksamhet även fästas vid väsentliga begränsningar i försäkringsskyddet. Den information som försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren ger ska vara opartisk.

Den information som avses i 1 mom. och i 48 § ska ges i begriplig form. När informationen ges ska hänsyn tas till försäkringens komplexitet och huruvida kunden är konsument eller en person som i enlighet med 3 § 2 mom. i lagen om försäkringsavtal kan jämföras med en konsument, eller någon annan person, samt kundens eller kundgruppens övriga egenskaper.

Bestämmelser om förhandsinformation som ska ges vid distansförsäljning av försäkringsförmedlingstjänster och försäkringar finns i 6 a kap. i konsumentskyddslagen.

Den information som avses i 1 mom. och som ska ges till kunden ska bygga på en opartisk analys av tillräckligt många av de försäkringar som är tillgängliga på marknaden, om inte försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren och kunden uttryckligen kommit överens om något annat.

37 §

Försäkringsmäklares personliga rekommendationer

En försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare ska ge kunden en personlig rekommendation om val av en viss eller vissa försäkringar, om inte försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren och kunden uttryckligen kommit överens om något annat. Försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren som ger personliga rekommendationer ska samtidigt redogöra för kunden varför den försäkring eller de försäkringar som rekommenderas bäst motsvarar kundens försäkringsbehov.

En rådgivningsskyldighet motsvarande den som föreskrivs i 1 mom. gäller en försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare också då ett försäkringsavtal ingås med en person vars vanliga vistelseort eller fasta driftställe finns i en EES-stat vars lagstiftning förutsätter att sådan rådgivning ges vid försäljning av försäkringar.

Om försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren inte får de upplysningar av kunden som behövs för att ge en personlig rekommendation, ska försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren informera kunden om att en personlig rekommendation inte kan ges.

38 §

Information om vederlag

En försäkringsgivare, ett ombud eller ett sidoverksam ombud ska i god tid innan ett försäkringsavtal ingås ge kunden information om arten av det vederlag som försäkringsgivarens anställda, ombudet eller det sidoverksamma ombudet får för distributionen eller försäljningen av försäkringen.

Försäkringsdistributören ska i god tid innan ett försäkringsavtal ingås lämna information till kunden om sådana i 1 mom. avsedda vederlag som försäkringsgivarens anställda, försäkringsförmedlare eller sidoverksamma försäkringsförmedlare får för sådana betalningar utöver fortlöpande försäkringspremier eller tidsbestämda betalningar som kunden är skyldig att betala på basis av försäkringsavtalet.

39 §

Lämnande av information i varaktig form eller på en webbplats

De uppgifter som avses i 32, 33 och 35–38 § ska innan avtal ingås lämnas i pappersform, i någon annan varaktig form eller på en webbplats. Närmare bestämmelser om vilket sätt som ska användas för att lämna uppgifter i förekommande fall samt om allmänna krav på lämnandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Det standardiserade faktablad som gäller de skadeförsäkringar som avses i bilaga I till Solvens II-direktivet ska dock lämnas i pappersform eller i någon annan varaktig form. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska anges i faktabladet, om faktabladets språk samt om annat som gäller faktabladet får utfärdas genom förordning av statsrådet, med beaktande av bestämmelserna i artiklarna 20.5–20.9 i direktivet. Närmare bestämmelser om formerna för det standardiserade faktabladet och om hur uppgifterna i det ska presenteras i detalj utfärdas genom kommissionens tekniska tillsynsstandarder.

Trots bestämmelserna i 1 och 2 mom. ska kunden alltid på begäran i pappersform få de uppgifter som ska lämnas innan försäkringsavtalet ingås. Ingen avgift får tas ut för tillhandahållandet av uppgifterna.

På försäkringsmäklares eller sidoverksamma försäkringsmäklares telefonförsäljning av försäkringsförmedlingstjänster och försäkringar tillämpas bestämmelserna i 6 a kap. 11 § 2 mom. i konsumentskyddslagen.

40 §

Förbud mot bindningsförfarande vid konsumentköp

Om en försäkring erbjuds tillsammans med en vara eller tjänst som inte är en försäkring till en konsument eller annan fysisk person, eller till en juridisk person som med beaktande av arten och omfattningen av dennes näringsverksamhet eller annan verksamhet samt förhållandena i övrigt i sin egenskap av försäkringsgivarens avtalspart kan jämföras med en konsument, ska kunden även ges möjlighet att köpa försäkringen och den erbjudna varan eller tjänsten separat. Ett villkor för erbjudandet får inte vara att vid erbjudandet av en vara eller en annan tjänst än försäkring kunden ingår ett försäkringsavtal med en viss försäkringsgivare eller vid erbjudandet av en försäkring kunden ingår ett avtal med en viss varuleverantör eller tjänsteleverantör.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på försäkringar som erbjuds tillsammans med investeringstjänster som avses i 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster, konsumentkrediter som avses i 7 kap. 1 § i konsumentskyddslagen eller betalkonton som avses i 8 § 5 punkten i betaltjänstlagen (290/2010).

Konsumenter och personer som i enlighet med 1 mom. kan jämföras med en konsument ska ges en adekvat beskrivning av de olika beståndsdelarna i avtalet eller paketet samt separata uppgifter om kostnaderna för respektive beståndsdel och om hur ändringar i förhållandet mellan beståndsdelarna medför ändringar av risken eller försäkringsskyddet.

41 §

Samerbjudanden och förbud mot bindningsförfarande av försäkringar som underordnade produkter vid andra köp än konsumentköp

Om en försäkring erbjuds tillsammans med en underordnad vara eller tjänst som inte är en försäkring till andra kunder än vad som avses i 40 §, ska kunden informeras om huruvida det är möjligt att köpa de olika beståndsdelarna separat.

Om en försäkring är underordnad en vara eller tjänst som inte är en försäkring och erbjuds till andra kunder än vad som avses i 40 §, ska kunden ges möjlighet att köpa varan eller tjänsten separat. Bestämmelserna i detta moment tillämpas dock inte på försäkringar som erbjuds tillsammans med investeringstjänster som avses i 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster, konsumentkrediter som avses i 7 kap. 1 § i konsumentskyddslagen eller betalkonton som avses i 8 § 5 punkten i betaltjänstlagen.

Om det är möjligt att separat köpa försäkringen eller den vara eller tjänst som inte är en försäkring, ska kunden ges en adekvat beskrivning av de olika beståndsdelarna i avtalet eller paketet samt separata uppgifter om kostnaderna för respektive beståndsdel och om hur ändringar i förhållandet mellan beståndsdelarna medför ändringar av risken eller försäkringsskyddet.

Produkt hanterings system

Försäkringsgivaren ska tillämpa, upprätthålla och regelbundet se över ett förfarande för godkännande av försäkringar som är proportionerligt i förhållande till de försäkringar som försäkringsgivaren distribuerar. Inom ramen för förfarandet för godkännande ska

- 1) nya försäkringar och betydande förändringar av befintliga försäkringar godkännas innan försäkringen marknadsförs eller distribueras till kunder,
- 2) en specificerad målmarknad fastställs för varje försäkring,
- 3) de relevanta riskerna för varje specificerad målmarknad bedöms,
- 4) en distributionsstrategi utarbetas för varje specificerad målmarknad.

Försäkringsgivaren ska förstå de försäkringar som den distribuerar eller marknadsför och regelbundet se över dem. Vid översynen ska alla händelser som kan påverka eventuella risker för den specificerade målmarknaden beaktas. Vid översynen ska åtminstone bedömas huruvida försäkringen fortfarande motsvarar behoven hos kunderna på målmarknaden och huruvida den avsedda distributionsstrategin fortfarande är ändamålsenlig.

Försäkringsgivaren ska lämna tillräcklig information om försäkringarna, förfarandet för godkännande och de specificerade målmarknaderna till sina anställda och försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare.

En försäkringsförmedlare som utvecklar en försäkring ska iaktta bestämmelserna om försäkringsgivare i 1–3 mom.

Bestämmelser om iakttagandet av de principer som gäller förfarandet för godkännande finns även i Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2358 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller produkttillsyns- och styrningskrav för försäkringsföretag och försäkringsdistributörer.

Distribution av försäkringar som utvecklats av någon annan

Om en försäkringsdistributör lämnar ett erbjudande eller ger en personlig rekommendation om en försäkring som den själv inte utvecklar, ska försäkringsdistributören ha lämpliga rutiner för att få tillgång till sådan information som avses i 42 § 3 mom. och skaffa sig kännedom om försäkringarnas särdrag och om de specificerade målmarknaderna.

Tilläggskrav för placeringsförsäkringar*Organisatoriska och administrativa system för att förebygga intressekonflikter*

Utöver vad som föreskrivs i 30 § ska en försäkringsgivare och försäkringsförmedlare tillämpa och upprätthålla sådana organisatoriska och administrativa system som med hänsyn till arten och omfattningen av affärsverksamheten och de erbjudna försäkringarna och tjänsterna effektivt förebygger intressekonflikter.

Med hjälp av de organisatoriska och administrativa systemen ska försäkringsgivare och försäkringsförmedlare vidta behövliga åtgärder för att identifiera, förebygga och förhindra intressekonflikter som kan uppkomma mellan kunder och försäkringsgivare eller försäkringsförmedlare eller kunder emellan i samband med försäkringsdistribution. Åtgärderna gäller de personer som deltar i försäkringsdistribution, de personer och ledningen som ansvarar för försäkringsdistributionen samt andra personer som på grund av bestämmande

inflytande har bindningar direkt eller indirekt till försäkringsgivaren eller försäkringsförmedlaren.

45 §

Förfarandet vid intressekonflikter

När det uppstår en intressekonflikt ska försäkringsgivaren eller försäkringsförmedlaren handla så att intressekonflikten inte negativt påverkar skyldigheten att bedriva försäkringsdistribution på ett hederligt, opartiskt, professionellt och omsorgsfullt sätt och i enlighet med kundens intresse.

Om en intressekonflikt trots de organisatoriska och administrativa systemen inte kan undvikas, ska en försäkringsmäklare innan uppdragsavtal ingås och en försäkringsgivare och ett ombud innan ett försäkringsavtal ingås tydligt informera kunden om den allmänna arten av och anledningen till intressekonflikten. Informationen om intressekonflikten ska ges i tillräckligt begriplig form så att kunden kan fatta försäkringsbeslut utifrån informationen. Informationen ska lämnas till kunden i pappersform eller i någon annan varaktig form på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om bestämning av typer av intressekonflikter och om övriga åtgärder vid intressekonflikter finns även i Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2359 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller informationskrav och uppföranderegler för distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter.

46 §

Tryggandet av tjänstekvaliteten i samband med incitament

Vid distribution av en placeringsförsäkring eller en sidotjänst får incitament som har erbjudits eller betalats till eller av någon annan part än kunden eller en person på kundens vägnar inte negativt påverka kvaliteten på tjänsten till kunden. Incitamentet får inte heller negativt påverka skyldigheten att bedriva försäkringsdistribution på ett hederligt, opartiskt, professionellt och omsorgsfullt sätt och i enlighet med kundens intresse.

Bestämmelser om bedömning av negativa verkningar av incitament och av iakttagandet av kraven på professionalitet finns även i Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2359 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller informationskrav och uppföranderegler för distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter.

47 §

Begäran av upplysningar av kunden vid distribution av placeringsförsäkringar

Utöver vad som i 35 § föreskrivs om en försäkringsmäklares skyldighet att klarlägga kundens försäkringsbehov, ska en försäkringsmäklare vid distribution av placeringsförsäkringar begära in upplysningar av kunden om dennes erfarenhet av och kunskaper om investeringsområdet för försäkringen i fråga samt, när personliga rekommendationer ges, upplysningar om kundens ekonomiska situation, inklusive kundens risktolerans och förmåga att bära förluster.

48 §

Försäkringsmäklares informationsskyldighet vid distribution av placeringsförsäkringar

Utöver vad som i 36 § föreskrivs om en försäkringsmäklares informationsskyldighet, ska försäkringsmäklaren innan ett avtal om placeringsförsäkring ingås fästa uppmärksam-

het vid sådana omständigheter som är väsentliga för valet av olika slags placeringsförsäkringar och investeringsobjekt som hänför sig till dem, med särskild hänsyn till kundens erfarenhet av och kunskaper om investeringar och mål med investeringen.

Uppgifter om avgifter som tas ut för placeringsförsäkringen och investeringsobjekt som hänför sig till den ska räknas samman så att kunden kan förstå kostnaderna för försäkringen liksom deras kumulativa verkan på försäkringens avkastning och kapitaltillväxt. Kunden ska även varnas för de risker som är förknippade med försäkringen eller investeringsobjekt som hänför sig till den eller den föreslagna investeringsstrategin samt ges information om hur riskerna kan hanteras på ett ändamålsenligt sätt med beaktande av målet med investeringen.

Bestämmelser om lämnande av faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter finns dessutom i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter).

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om hur kostnaderna för och intäkterna av placeringsförsäkringar samt tillväxten för försäkringssparandet ska beräknas och meddelas till kunden. Finansinspektionen får dessutom meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ges om utvecklingen av det på betalda försäkringspremier baserade återköpsvärdet för livförsäkring och om de försäkringsersättningar som ska betalas vid skadefall.

49 §

Ändamålsenlighetsbedömning

En försäkringsmäklare ska bedöma huruvida en planerad placeringsförsäkring och eventuella anknutna tilläggstjänster är ändamålsenliga för kunden med beaktande av kundens erfarenhet av och kunskaper om investeringsområdet för försäkringen i fråga. Om försäkringsmäklaren bedömer att placeringsförsäkringen och eventuella anknutna tilläggstjänster inte är ändamålsenliga för kunden, ska försäkringsmäklaren varna kunden om det. Om kunden inte lämnar tillräckliga upplysningar för att placeringsförsäkringens och eventuella anknutna tilläggstjänsters ändamålsenlighet ska kunna bedömas, ska försäkringsmäklaren varna kunden om att placeringsförsäkringens och anknutna tilläggstjänsters ändamålsenlighet för kunden inte kan bedömas.

Bestämmelser om ändamålsenlighetsbedömning finns även i Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2359 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller informationskrav och uppföranderegler för distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter.

50 §

Personlig rekommendation och lämplighetsbedömning

En försäkringsmäklare ska ge kunden en personlig rekommendation om val av en viss placeringsförsäkring eller vissa placeringsförsäkringar, om inte försäkringsmäklaren och kunden uttryckligen kommit överens om något annat. Då försäkringsmäklaren ger en personlig rekommendation till kunden ska den rekommendera kunden sådana placeringsförsäkringar som är lämpliga för kunden med beaktande av kundens erfarenhet av och kunskaper om investeringsområdet för försäkringen i fråga samt kundens mål med investeringen och ekonomiska situation, inklusive risktolerans och förmåga att bära förluster. Även de rekommenderade tilläggstjänsterna ska vara lämpliga för kunden. Om kunden inte lämnar tillräckliga upplysningar för att placeringsförsäkringens och de anknutna tilläggstjänsternas lämplighet ska kunna bedömas, ska försäkringsmäklaren varna kunden om att en personlig rekommendation inte kan ges.

Av rekommendationen ska åtminstone framgå hur den rekommenderade placeringsförsäkringen motsvarar kundens förväntningar, mål med investeringen och ekonomiska situation. Rekommendationen ska lämnas till kunden innan försäkringsavtalet ingås, på papper eller i någon annan varaktig form, på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet. Rekommendationen får dock lämnas omedelbart efter det att avtalet har ingåtts, om avtalet ingås med hjälp av en sådan teknik för distanskommunikation att rekommendationen inte kan lämnas i en varaktig form innan avtalet ingås och om kunden har gett sitt samtycke till att få rekommendationen i efterhand och inte har önskat senarelägga ingåendet av avtalet trots att försäkringsmäklaren har erbjudit denna möjlighet.

Bestämmelser om lämplighetsbedömning finns även i Europeiska kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2359 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 vad gäller informationskrav och uppföranderegler för distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter.

51 §

Regelbunden lämplighetsbedömning

Kunden ska informeras om huruvida försäkringsmäklaren kommer att ge en regelbunden bedömning av placeringsförsäkringens lämplighet för kunden. Om försäkringsmäklaren har förbundit sig att regelbundet bedöma huruvida en tecknad placeringsförsäkring med anknutna tilläggstjänster är lämplig för försäkringstagaren, ska de bedömningar som ges vara aktuella och åtminstone beskriva hur försäkringen och de anknutna tilläggstjänsterna motsvarar försäkringstagarens förväntningar, mål med investeringen och ekonomiska situation. Den regelbundna bedömningen ska lämnas till kunden i pappersform eller i någon annan varaktig form enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

52 §

Sammanfattning av de tjänster som tillhandahållits

Försäkringsmäklaren ska efter ingåendet av uppdragsavtalet och regelbundet under avtalets giltighetstid ge kunden en sammanfattning av de tjänster som mäklaren tillhandahållit. Sammanfattningarna ska innehålla uppdaterade uppgifter om kostnaderna för de transaktioner och tjänster som har utförts för kundens räkning. Sammanfattningarna ska ges till kunden i pappersform eller i någon annan varaktig form enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

53 §

Sättet att lämna informationen

Försäkringsmäklaren ska ge kunden den information som avses i detta kapitel i pappersform eller någon annan varaktig form eller på en webbplats. Närmare bestämmelser om vilket sätt som ska användas för att lämna information i förekommande fall samt allmänna krav på lämnandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

54 §

Undantag vid lämnande av information till professionella kunder

Om kunden är en professionell kund, behöver de upplysningar som avses i 47 § inte begäras av denne och den information som avses i 45 och 48–52 § inte lämnas till denne. Informationen behöver inte lämnas till en professionell kund på det sätt som avses i 53 §.

Försäkringsmäklarens verksamhet

55 §

Användning av benämningen försäkringsmäklare

Endast en registrerad försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare får i sin firma eller annars som beteckning för sin verksamhet använda benämningen försäkringsmäklare.

En försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare ska i sin verksamhet klart föra fram att den uttryckligen är verksam som försäkringsmäklare.

56 §

Uppdragsavtal

Ett uppdragsavtal mellan en kund och en försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare ska göras upp skriftligen och ett exemplar av avtalet ska ges till kunden.

Av uppdragsavtalet ska framgå uppdragets innehåll, avtalets giltighetstid och grunderna för bestämmande av försäkringsmäklarens eller den sidoverksamma försäkringsmäklarens arvode och, om möjligt, arvodets belopp. Försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren får inte åberopa ett avtalsvillkor som inte har antecknats i uppdragsavtalet eller om vilket det inte annars har avtalats skriftligen.

57 §

Försäkringsmäklarens arvode

En försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare får ta emot arvode endast av uppdragsgivaren.

Försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren ska i god tid innan ett uppdragsavtal ingås ge kunden information om arten och beloppet av arvodet eller ett annat vederlag eller, om det inte är möjligt att uppge beloppet, om metoden för att beräkna beloppet.

58 §

Ansvarsförsäkring

För ersättande av skador till följd av fel som en försäkringsmäklare begått i sin yrkesverksamhet och som försäkringsmäklaren är ansvarig för enligt denna lag ska försäkringsmäklaren ha en ansvarsförsäkring som är godkänd av Finansinspektionen. Beloppet av ansvarsförsäkringen ska uppgå till minst 1 250 000 euro per skada och till sammanlagt 1 850 000 euro per år för alla skador. Beloppet av en ansvarsförsäkring som tecknas av en sidoverksam försäkringsmäklare ska stå i rimlig proportion till arten och omfattningen av den affärsverksamhet som gäller försäkringsdistribution.

Ansvarsförsäkringen ska uppfylla följande villkor:

- 1) ansvarsförsäkringen ska gälla inom hela det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 2) ansvarsförsäkringen upphör tidigast två månader efter det att Finansinspektionen har fått ett meddelande om upphörande av ansvarsförsäkringen från försäkringsgivaren,
- 3) om ansvarsförsäkringen inbegriper självrisk, ska försäkringsgivaren betala ersättningen till den skadelidande utan avdrag för självrisken,
- 4) försäkringsgivaren ska ha hemvist i en EES-stat,

5) ansvarsförsäkringen ska ersätta en skada som har uppstått till följd av en gärning eller försummelse under avtalsperioden och beträffande vilken skriftliga ersättningsanspråk har anförts hos försäkringsmäklaren, den sidoverksamma försäkringsmäklaren eller försäkringsgivaren under ansvarsförsäkringens giltighetstid eller inom tre år från det att den upphörde.

Försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren ska senast en månad innan en ny ansvarsförsäkring börjar löpa lämna en utredning till Finansinspektionen om villkoren för och beloppet av ansvarsförsäkringen.

De i 1 mom. avsedda minimibeloppen för ansvarsförsäkringen justeras i kommissionens tekniska tillsynsstandarder som antas med stöd av artikel 10.7 i direktivet.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om ansvarsförsäkring tillämpas även på annan likvärdig säkerhet. Vad som i denna paragraf föreskrivs om försäkringsmäklare tillämpas även på sidoverksamma försäkringsmäklare med undantag av beloppet på ansvarsförsäkringen som avses i 1 mom. samt 2 mom. 1 punkten. Vad som i 2 mom. föreskrivs om försäkringsgivaren tillämpas även på den som tillhandahåller annan likvärdig säkerhet.

59 §

Avskilda tillgångar

En försäkringsmäklare eller sidoverksam försäkringsmäklare ska hålla medel som den innehar och som tillhör kunden eller försäkringsgivaren på bankkonto i ett kreditinstitut i en EES-stat och avskilda från sina egna tillgångar. Försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren ska på ett tillförlitligt sätt redovisa kundmedel så att kundmedlen för varje kund är tillräckligt väl avskilda från andra kunders medel. Försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren ska utan dröjsmål sända kundmedlen till mottagaren.

Försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren får inte ta emot, inneha eller förmedla tillgångar som tillhör kunden eller dennes försäkringsgivare, om kunden är en konsument. Försäkringsmäklaren eller den sidoverksamma försäkringsmäklaren kan dock ta emot, inneha eller förmedla ovan avsedda medel, om förvaringen eller överföringen av medlen annars orsakar konsumenten oskäligt besvär.

60 §

Berättelse över rörelse samt bokslut och verksamhetsberättelse

Varje försäkringsmäklare är skyldig att årligen lämna Finansinspektionen en berättelse över sin rörelse. Försäkringsmäklaren är även skyldig att årligen lämna Finansinspektionen sitt bokslut samt sin verksamhetsberättelse om en sådan ska upprättas enligt bokföringslagen.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om vilken information som ska ges i berättelsen över rörelse och om inlämnandet av berättelsen.

8 kap.

Försäkringsförmedlingsnämnden

61 §

Tillsättande av nämnden samt dess ledamöter och beslutförhet

Försäkringsförmedlingsnämnden tillsätts av social- och hälsovårdsministeriet för tre år i sänder. Nämnden har till uppgift att minst två gånger om året ordna de försäkringsmäklartentamina som avses i 62 § samt bevilja försäkringsmäklarexamina.

Till försäkringsförmedlingsnämnden hör en ordförande, en vice ordförande och minst tre och högst sex andra ledamöter. För var och en av dem utses en personlig ersättare. Ordföranden, vice ordföranden och deras ersättare ska ha avlagt någon annan högre högskoleexamen i juridik än juris magisterexamen i internationell och komparativ rätt och de får inte kunna anses representera försäkringsmäklare eller försäkringsgivare. Åtminstone en av de övriga ledamöterna och dennes ersättare ska representera försäkringsmäklarna.

Försäkringsförmedlingsnämnden är beslutför när mötets ordförande och minst hälften av de övriga ledamöterna är närvarande. Vid omröstning i ett ärende blir majoritetens åsikt nämndens beslut. Om rösterna faller lika blir den åsikt som ordföranden har omfattat beslut i saken.

62 §

Anordnande av försäkringsmäklartentamen

Försäkringsförmedlingsnämnden ska minst två månader innan försäkringsmäklartentamen anordnas fastställa det skriftliga material som frågorna i tentamen baserar sig på.

En annons om försäkringsmäklartentamen ska senast 30 dagar innan tentamenten anordnas publiceras i en tidning som utkommer i hela landet samt på social- och hälsovårdsministeriets webbplats. Annonsen ska innehålla anvisningar om anmälning till och deltagande i försäkringsmäklartentamen samt information om var det material som avses i 1 mom. finns tillgängligt.

63 §

Försäkringsförmedlingsnämndens kostnader och examensavgifterna

Social- och hälsovårdsministeriet svarar för kostnaderna för försäkringsförmedlingsnämndens verksamhet samt fastställer grunderna för ordförandens och ledamöternas arvoden.

För deltagande i försäkringsmäklartentamina och beviljande av försäkringsmäklarexamen har social- och hälsovårdsministeriet rätt att ta ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

64 §

Tjänsteansvar

På ledamöterna i och anställda vid försäkringsförmedlingsnämnden tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppgifter som hänför sig till nämndens verksamhet.

Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

65 §

Sökande av ändring i nämndens beslut

Omrövning av ett beslut som meddelats av försäkringsförmedlingsnämnden får begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003).

I ett beslut som har fattats med anledning av en begäran om omrövning får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Tillsyn, administrativa påföljder och skadeståndsansvar

66 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av denna lag.

Finansinspektionen övervakar att försäkringsförmedlare och sidoverksamma försäkringsförmedlare från andra EES-stater eller deras filialer som bedriver försäkringsdistribution i Finland iakttar bestämmelserna i 30–59 och 78 §.

Bestämmelser om den tillsyn som Finansinspektionen utövar finns dessutom i lagen om Finansinspektionen.

67 §

Tillsynen över efterlevnaden av lagstiftningen i en annan EES-stat

Om den behöriga myndigheten i en annan EES-stat underrättar Finansinspektionen om att en i Finland registreringspliktig försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare inte i sin verksamhet iakttar lagstiftningen i EES-staten i fråga vid distribution av försäkringar i den staten, ska Finansinspektionen vidta behövliga åtgärder enligt denna lag och enligt 3 och 4 kap. i lagen om Finansinspektionen för att säkerställa att den verksamhet som strider mot bestämmelserna avslutas. Finansinspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i EES-staten i fråga om de åtgärder som vidtagits.

68 §

Finansinspektionens behörighet i fråga om en försäkringsförmedlare från en EES-stat

Om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att en filial som drivs av en försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare från en annan EES-stat bryter mot eller försummar att iaktta bestämmelser om allmänt intresse eller sina skyldigheter enligt finsk lag eller enligt bestämmelser som har utfärdats eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller enligt stadgar som gäller filialens verksamhet, kan Finansinspektionen uppmana filialen att fullgöra sina skyldigheter inom utsatt tid. Om uppmaningen inte iakttas ska Finansinspektionen informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om saken.

Om det visar sig att de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidtagit är otillräckliga eller inte har verkställts, och att försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren från EES-staten i fråga fortsätter att handla i Finland i strid med de bestämmelser som avses i 1 mom. på ett sätt som tydligt och omfattande skadar konsumenternas intresse eller stör försäkrings- eller återförsäkringsmarknadens funktion, kan Finansinspektionen efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om saken meddela verkställighetsförbud eller rättelseuppmaning enligt 33 § i lagen om Finansinspektionen, påföra en ordningsavgift enligt 38 § i den lagen, meddela en offentlig varning enligt 39 § i den lagen eller påföra en påföljdsavgift enligt 40 § i den lagen för försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren från EES-staten i fråga. Finansinspektionen får också vid vite enligt 33 a § i lagen om Finansinspektionen förbjuda försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren från EES-staten i fråga att fortsätta med den verksamhet som strider mot bestämmelserna och föreskrifterna eller helt eller delvis förbjuda förmedlaren att fortsätta sin verksamhet.

Trots vad som i 1, 2 och 4 mom. föreskrivs om förfaranden kan Finansinspektionen vidta åtgärder enligt 2 mom. omedelbart, om

1) en försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare från en annan EES-stat bryter mot eller försummar att iaktta bestämmelser som gäller den eller föreskrifter som meddelats med stöd av bestämmelserna eller stadgarna för en filials verksamhet och om det med hänsyn till allmänt intresse eller skyddet för konsumenterna är nödvändigt att vidta åtgärder, eller

2) en försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare från en annan EES-stat bryter mot eller försummar att iaktta bestämmelser som gäller den eller föreskrifter som meddelats med stöd av bestämmelserna eller stadgarna för en filials verksamhet, när Finansinspektionen övervakar deras efterlevnad med stöd av denna lag eller någon annan lag.

Finansinspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska kommissionen om de åtgärder som avses i denna paragraf.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om försäkringsdistribution som bedrivs med stöd av etableringsfriheten tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsdistribution som bedrivs med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster.

69 §

Tillsynsmyndigheters avtal om överföring av tillsynsuppgifter

Om en försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare som registrerats i en annan EES-stat än Finland har sitt huvudsakliga driftställe i Finland, kan Finansinspektionen ingå avtal med den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om att Finansinspektionen utför sådana tillsynsuppgifter som hemmedlemsstatens behöriga myndighet ansvarar för. Ett avtal om överföring av uppgifter som avses i kapitlen I–III i direktivet är ogiltigt. På utförandet av de avtalade uppgifterna tillämpas Finlands lag. För mottagande av uppdrag kan det tas ut en ersättning, vars uttag och storlek Finansinspektionens direktion beslutar om.

Om en i Finland registrerad försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare har sitt huvudsakliga driftställe i värdmedlemsstaten, kan Finansinspektionen ingå avtal med den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om att den myndigheten utför sådana tillsynsuppgifter som Finansinspektionen ansvarar för. Ett avtal om överföring av uppgifter som avses i 2 och 4 kap. i denna lag är ogiltigt. För överföring av uppgifter till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten kan det betalas ersättning.

Ett avtal enligt 1 och 2 mom. kan ingås, om det är motiverat för ordnande av en effektiv tillsyn över efterlevnaden av denna lag. Tillsynsmyndigheterna ska ange skälen till att avtalet ingås och utan dröjsmål lämna underrättelse om avtalet till försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren samt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska kommissionen.

70 §

Förbud mot bedrivande av försäkringsdistribution

Finansinspektionen ska förbjuda en fysisk eller juridisk person eller en försäkringsdistributör att bedriva försäkringsdistribution eller tillämpa ett förfarande i anknytning till det som bedrivs i strid med denna lag utan registrering eller utan det i 26–28 § avsedda under rättelseförfarandet. Finansinspektionen ska förbjuda försäkringsdistributören att anlita en sådan fysisk eller juridisk person eller försäkringsdistributör som förfar lagstridigt på ovan avsett sätt. Av särskilda skäl kan ett förbud även meddelas en person som är anställd hos

den som bedriver försäkringsdistribution eller någon annan som handlar för dennes räkning.

Om försäkringsdistributören på ett väsentligt sätt förfar i strid med eller försummar att iaktta sina skyldigheter enligt denna lag, kan Finansinspektionen förbjuda försäkringsdistributören att fortsätta sin verksamhet tills felet är rättat eller försummelsen avhjälpd. Finansinspektionen kan bestämma en skälig tid för att avhjälpa försummelsen eller rätta felet.

På förbud enligt denna paragraf tillämpas 33, 33 a, 34 och 35 a § i lagen om Finansinspektionen.

71 §

Påföljdsavgift

Sådana bestämmelser och beslut enligt 40 § i lagen om Finansinspektionen för vilka det vid försummelse eller överträdelse ska påföras påföljdsavgift är

1) bestämmelserna i denna lag om professionell verksamhet i 30 § 1 mom., om belöning som är oförenlig med kundens intresse i 30 § 2 mom., om lämnande av information och sättet att lämna den i 32, 33, 36, 38, 48, 52 och 57 §, om uppgifter som ska lämnas vid marknadsföring i 34 §, om klarläggande av kundens behov av försäkring i 35 och 47 §, om personliga rekommendationer i 37 §, om sättet att lämna information i 39 och 53 §, om förbud mot bindningsförfaranden och samerbjudanden i 40 och 41 §, om produkthanteringssystem i 42 §, om system som behövs för distribution av försäkringar som utvecklats av någon annan i 43 §, om organisatoriska och administrativa system för att förebygga intressekonflikter i 44 §, om förfarandet vid intressekonflikter i 45 §, om trygghandlet i samband med incitament i 46 §, om ändamålsenlighetsbedömning i 49 §, om lämplighetsbedömning i 50 och 51 § i denna lag samt bestämmelserna om klarläggande av kundens behov av försäkring i 4 b § i lagen om försäkringsavtal, om lämnande av uppgifter och handlingar och om sättet att lämna dem i 5 och 5 a §, 5 c § 3 mom. och 7 § i den lagen, om personliga rekommendationer i 5 b § i den lagen, om ändamålsenlighetsbedömning i 5 c § 1 mom. i den lagen och om lämplighetsbedömning i 5 c § 2 mom. i den lagen,

2) bestämmelserna i 6 § 1 mom. i denna lag om registeringsplikt,

3) bestämmelserna i 31 § i denna lag om anlitan av en registrerad försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare,

4) bestämmelserna i 7 § i denna lag om lämnande av felaktiga eller vilseledande uppgifter vid registrering av försäkringsförmedlare eller sidoverksamma försäkringsförmedlare i Finansinspektionens försäkringsförmedlarregister,

5) bestämmelserna i 20 § i denna lag om upprätthållande och utvecklande av tillräcklig yrkeskompetens hos de personer hos försäkringsdistributören som deltar i försäkringsdistribution och som ansvarar för försäkringsdistribution så att yrkesbildningen i fråga om en person i tjänst hos en försäkringsgivare eller försäkringsförmedlare underskrider den minimitid som föreskrivs i lagen och hos en sidoverksam försäkringsförmedlare är uppenbart otillräcklig med hänsyn till arten och omfattningen av personens arbetsuppgifter,

6) bestämmelserna i 21 § 2 mom. i denna lag om försäkringsförmedlarens och försäkringsgivarens skyldighet att övervaka och kontrollera yrkeskompetensen.

De bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen omfattar utöver de bestämmelser som nämns i 1 mom. i denna paragraf dessutom de närmare bestämmelser och föreskrifter som utfärdats eller meddelats med stöd av dem samt de bestämmelser i kommissionens förordningar och beslut som meddelats med stöd av direktivet.

Rapportering om överträdelser

En juridisk person som bedriver försäkringsdistribution ska ha rutiner för att dess anställda internt genom en oberoende kanal ska kunna rapportera en misstanke om överträdelser av denna lag samt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG. I rapporteringsförfarandet ska med iakttagande av personuppgiftslagen (523/1999) eller annan lagstiftningen ingå lämpliga och tillräckliga åtgärder för att ordna en korrekt behandling av rapporterna, skydda rapportören och säkerställa skyddet av personuppgifterna för rapportören och den som är föremål för rapporten. Rapporteringsförfarandet ska dessutom innehålla anvisningar som tryggar skyddet för rapportörens identitet, om det inte för utredande av en överträdelse eller annars till följd av myndigheternas rätt till information föreskrivs något annat i lag.

En juridisk person som bedriver försäkringsdistribution ska bevara behövlig information som gäller den rapport som avses i 1 mom. Informationen ska avföras fem år efter rapporteringen, om den inte fortfarande behövs för en brottsutredning, en pågående rättegång eller en myndighetsundersökning eller för att trygga de rättigheter som rapportören eller den som är föremål för rapporten har. Senast tre år efter föregående kontroll ska behovet av fortsatt bevarande undersökas. En anteckning ska göras om kontrollen.

Utöver vad som föreskrivs i personuppgiftslagen eller i annan lag har en sådan registrerad person som en rapport enligt 1 mom. avser inte rätt till insyn i den information som avses i 1 och 2 mom., om utlämnande av uppgifterna skulle kunna hindra utredningen av misstänkta överträdelser. Bestämmelser om rättigheterna för den registrerade person som avses i rapporten finns i personuppgiftslagen och i annan lag.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om hur rapporter som avses i 1 mom. ska göras och behandlas hos en juridisk person som bedriver försäkringsdistribution.

Avförande ur försäkringsförmedlarregistret

Finansinspektionen ska avföra en försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare ur försäkringsförmedlarregistret utan obefogat dröjsmål, om försäkringsförmedlaren eller sidoverksamma försäkringsförmedlaren

- 1) har avslutat sin verksamhet,
- 2) har registrerats i Finansinspektionens försäkringsförmedlarregister på grundval av felaktiga eller vilseledande uppgifter eller väsentligt brutit mot eller försummat att iaktta sin uppgiftsskyldighet enligt 7 eller 14 §,
- 3) inte längre uppfyller förutsättningarna för registrering enligt 8 eller 9 §,
- 4) i strid med denna lag anlitar en oregistrerad person vid försäkringsdistribution eller bedriver försäkringsdistribution såsom mellanhand för någon annan,
- 5) i sin verksamhet har gjort sig skyldig till allvarliga eller upprepade försummelser eller överträdelser mot 30–43 eller 44–59 och 78 §, vid behov med beaktande av ett sådant tidsbestämt verksamhetsförbud enligt 70 § 2 mom. som tidigare har utfärdats för försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren, eller
- 6) handlar så att Finansinspektionen hindras från att på ett effektivt sätt utföra sina tillsynsuppgifter på grund av lagstiftningen i ett tredjeland som är tillämplig på en fysisk eller juridisk person som via nära bindningar eller bestämmande inflytande är anknuten till försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren eller på grund av svårigheter vid verkställigheten av den lagstiftningen.

Finansinspektionens får före avregistreringen bestämma en skälig tid för att avhjälpa en brist i uppfyllandet av kraven enligt 8 § 1 mom. 5–8 punkten eller 9 § 1 mom. 4–6 punkten.

Om Finansinspektionen avregistrerar en försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare ska Finansinspektionen inom 30 dagar anmäla avregistreringen till de behöriga myndigheterna i de EES-stater där försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren i enlighet med vad denne anmält enligt 22 § bedriver verksamhet.

Finansinspektionen kan i samband med avregistreringen i enskilda fall i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela närmare föreskrifter om vilka åtgärder försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

74 §

Försäkringsmäklares skadeståndsansvar

En försäkringsmäklare är skyldig att ersätta skada som försäkringsmäklarens förfarande i strid med denna lag eller uppdragsavtalet orsakat kunden eller någon annan vars rätt uppdraget eller försäkringen gäller. Försäkringsmäklaren är dock fri från ansvar, om den visar att den handlat med yrkeskunskap och omsorg.

Om försäkringsmäklaren har underlåtit att ge kunden behövlig information om försäkringen eller har gett kunden felaktig eller vilseledande information om den, ska försäkringsmäklaren ersätta skada som orsakas av att försäkringsavtalet inte har det innehåll som kunden hade skäl att sluta sig till utgående från erhållen information.

Bestämmelser om jämkning av skadestånd och fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga finns i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen.

Ett avtalsvillkor som till nackdel för kunden eller för någon annan som enligt 1 mom. har rätt till skadestånd avviker från bestämmelserna i 1 eller 2 mom. är utan verkan mot en konsument eller en sådan fysisk eller juridisk person som med hänsyn till arten och omfattningen av näringsverksamheten eller annan verksamhet samt förhållandena i övrigt kan jämföras med en konsument.

75 §

Försäkringsgivares skadeståndsansvar

En försäkringsgivare är skyldig att ersätta skada som försäkringsgivarens eller dess ombuds förfarande i strid med 30, 34, 45 eller 46 § orsakat kunden eller någon annan vars rätt försäkringen gäller. Försäkringsgivaren är dock fri från ansvar, om den visar att den och även dess ombud har handlat med yrkeskunskap och omsorg.

Bestämmelser om jämkning av skadestånd och fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga finns i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen.

Ett avtalsvillkor som till nackdel för kunden eller för någon annan som enligt 1 mom. har rätt till skadestånd avviker från bestämmelserna i 1 mom. är utan verkan mot en konsument eller en sådan fysisk eller juridisk person som med hänsyn till arten och omfattningen av näringsverksamheten eller annan verksamhet samt förhållandena i övrigt kan jämföras med en konsument.

76 §

Finansinspektionens rätt att få uppgifter

Finansinspektionen har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få sådana uppgifter som behövs för att det ska kunna utredas

om en försäkringsdistributör eller en fysisk person som deltar i försäkringsdistribution har i denna lag föreskriven god vandel.

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

Den som ansöker om registrering som försäkringsförmedlare eller sidoverksam försäkringsförmedlare ska på begäran av Finansinspektionen lämna de uppgifter som behövs för att bedöma om förutsättningarna för registrering uppfylls.

77 §

Nationella bestämmelser om allmänt intresse

Finansinspektionen ska på sin webbplats publicera och uppdatera uppgifter om de nationella bestämmelser om allmänt intresse som ska iakttas vid försäkringsdistribution i Finland samt ge information om dem på begäran.

10 kap.

Särskilda bestämmelser

78 §

Bevarande av vissa handlingar

Försäkringsgivare och försäkringsförmedlare ska ha ett uppdaterat arkiv och på ett tillförlitligt sätt bevara handlingar som gäller i 3 kap. avsedd god vandel och yrkeskompetens samt upprätthållande, utvecklande, bedömning och kontroll av yrkeskompetensen. Försäkringsgivaren och försäkringsförmedlaren ska på begäran meddela Finansinspektionen namnet på den person som ansvarar för arkivet.

Försäkringsgivaren och försäkringsförmedlaren ska på ett tillförlitligt sätt bevara de avtal mellan kunden och försäkringsgivaren eller försäkringsförmedlaren och övriga handlingar i vilka parternas rättigheter och skyldigheter anges samt villkoren för de tjänster som tillhandahålls till kunden.

79 §

Tystnadsplikt

En försäkringsmäklare, en sidoverksam försäkringsmäklare eller en i 4 § 1 mom. avsedd sidoverksam försäkringsförmedlare, en anställd hos en sådan eller en medlem eller ersättare i organ vid en sådan, eller någon annan person som på uppdrag av den ovannämnda fullgör en uppgift som har fått veta något om försäkringsdistributörens, en kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller något som berör andra personliga förhållanden eller har fått veta en affärs- eller yrkeshemlighet i samband med fullgörandet av en uppgift, får inte röja detta för utomstående, om inte den till vars förmån tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller om inte något annat föreskrivs i lag.

80 §

Undantag från tystnadsplikten

Trots bestämmelserna i 79 § har en försäkringsmäklare, en sidoverksam försäkringsmäklare eller en i 4 § 1 mom. avsedd sidoverksam försäkringsförmedlare rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

- 1) till Finansinspektionen eller till en myndighet i en annan EES-stat som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller finansmarknaden,
- 2) till den som är anställd hos eller medlem av en nämnd inom försäkringsbranschen eller ett motsvarande organ för skötsel av ärenden som förelagts organet i fråga,
- 3) till revisorer för försäkringsmäklare, sidoverksamma försäkringsmäklare, i 4 § 1 mom. avsedda sidoverksamma försäkringsförmedlare eller till revisorer för sådana kreditinstitut eller finansiella institut som hör till samma koncern som dessa mäklare eller förmedlare,
- 4) för historisk eller vetenskaplig forskning eller för statistikföring, med social- och hälsovårdsministeriets tillstånd, om det är uppenbart att utlämnandet av uppgifter inte kränker de intressen för vilkas skyddande sekretess har föreskrivits; ett tillstånd kan beviljas för viss tid och till detta ska fogas de föreskrifter som behövs för att skydda allmänt och enskilt intresse; tillståndet kan återkallas när skäl därtill anses föreligga,
- 5) till åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,
- 6) till de myndigheter i Finland och andra EES-stater som har till uppgift att delta i likvidations- eller konkursförfarande eller motsvarande förfaranden för försäkringsmäklare, sidoverksamma försäkringsmäklare eller i 4 § 1 mom. avsedda sidoverksamma försäkringsförmedlare,
- 7) till de myndigheter i Finland och andra EES-stater som ansvarar för tillsynen över organ som deltar i likvidations- eller konkursförfarande eller motsvarande förfaranden för försäkringsmäklare, sidoverksamma försäkringsmäklare eller i 4 § 1 mom. avsedda sidoverksamma försäkringsförmedlare,
- 8) till ovan avsedda myndigheter eller organ i andra stater än EES-stater för utförande av tillsynsuppdrag, om den information som ska lämnas i staten i fråga omfattas av den i 79 § föreskrivna tystnadsplikten.

En försäkringsmäklare, en sidoverksam försäkringsmäklare eller en i 4 § 1 mom. avsedd sidoverksam försäkringsförmedlare får lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för att utföra uppdragen i fråga. Uppgifter som berör hälsotillstånd får dock lämnas ut endast till åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av samt ställande under åtal för bedrägeribrott som riktas mot en försäkrings- eller pensionsanstalt.

81 §

Brott mot tystnadsplikten

Till straff för brott mot den i 79 § föreskrivna tystnadsplikten döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen (39/1889), om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

82 §

Ändringssökande

Ett beslut av Finansinspektionen som har fattats med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

83 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2018.

Övergångsbestämmelser

Genom denna lag upphävs lagen om försäkringsförmedling (570/2005).

På uppdrags- och försäkringsavtal som har ingåtts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelserna i 42 § i denna lag tillämpas på betydande förändringar av försäkringsprodukter som varit till försäljning vid ikraftträdandet av denna lag.

Försäkringsmäklare som har registrerats i Finansinspektionens försäkringsförmedlarregister före ikraftträdandet av denna lag ska i enlighet med verksamhetens art antecknas som försäkringsmäklare eller sidoverksamma försäkringsmäklare i det försäkringsförmedlarregister som avses i denna lag. Av försäkringsmäklare som har registrerats eller som har avlagt försäkringsmäklarexamen med godkänt resultat före ikraftträdandet av denna lag förutsätts det inte att yrkeskompetens visas genom en försäkringsmäklarexamen enligt denna lag. Dessa försäkringsmäklare ska dock senast den 23 februari 2019 visa Finansinspektionen sin yrkeskompetens enligt denna lag antingen genom en försäkringsmäklarexamen enligt denna lag eller genom annan tillförlitlig utredning om att de uppfyller de i 18 § föreskrivna kraven på yrkeskompetens.

Ombud som har registrerats i Finansinspektionens försäkringsförmedlarregister före ikraftträdandet av denna lag ska i enlighet med verksamhetens art antecknas som ombud eller sidoverksamma ombud i det försäkringsförmedlarregister som avses i denna lag. Dessa ombud ska senast den 23 februari 2019 visa Finansinspektionen sin yrkeskompetens enligt denna lag genom en tillförlitlig utredning om att de uppfyller de i 18 § föreskrivna kraven på yrkeskompetens.

Om försäkringsförmedlaren är en juridisk person, ska försäkringsförmedlaren i samband med anmälan om antecknande i registret lämna Finansinspektionen en tillförlitlig utredning som påvisar tillräcklig yrkeskompetens och kunskap enligt 18 § i fråga om ledningen och de personer som ansvarar för försäkringsdistributionen. Om den sidoverksamma försäkringsförmedlaren är en juridisk person, ska den sidoverksamma försäkringsförmedlaren i samband med anmälan om antecknande i registret lämna Finansinspektionen en tillförlitlig utredning som påvisar tillräcklig yrkeskompetens och kunskap enligt 18 § i fråga om de personer som ansvarar för försäkringsdistributionen.

Om försäkringsförmedlaren eller den sidoverksamma försäkringsförmedlaren är en juridisk person, ska före ikraftträdandet av denna lag eller, om den börjar tillämpas efter ikraftträdandet, innan den börjar tillämpas, en försäkringsförmedlare eller en sidoverksam försäkringsförmedlare som registrerats i Finansinspektionens försäkringsförmedlarregister, för Finansinspektionen för anteckning i det försäkringsförmedlarregister som avses i denna lag uppge de personer och uppgifter som avses i 13 § 1 mom. 3, 10 och 11 punkten senast den 23 februari 2019. Av de i 17 § avsedda personer som ska antecknas i registret krävs det dessutom god vandel enligt 16 §.

En sökande vars ansökan om upptagning i Finansinspektionens försäkringsförmedlarregister är anhängig hos Finansinspektionen vid ikraftträdandet av denna lag ska komplettera sin ansökan i enlighet med kraven i denna lag innan sökanden får antecknas i försäkringsförmedlarregistret som försäkringsmäklare, ombud eller sidoverksam försäkringsförmedlare. Sökanden ska senast den 23 februari 2019 visa Finansinspektionen sin yrkeskompetens enligt denna lag antingen genom en försäkringsmäklarexamen enligt denna lag eller genom annan tillförlitlig utredning om att sökanden uppfyller de i 18 § föreskrivna kraven på yrkeskompetens. En fysisk person som söker registrering som försäkringsmäklare eller som sidoverksam försäkringsmäklare behöver dock inte visa yrkeskompetens genom en försäkringsmäklarexamen enligt denna lag, om denne med godkänt resultat avlagt försäkringsmäklarexamen som ordnats under försäkringsförmedlingsnämndens ledning och tillsyn före lagens ikraftträdande. I detta fall förutsätts det att den fysiska perso-

234/2018

nens kompletterade ansökan om upptagning i registret som försäkringsmäklare eller som sidoverksam försäkringsmäklare lämnas till Finansinspektionen inom ett år från ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 20 april 2018

Republikens President

Sauli Niinistö

Social- och hälsovårdsminister Pirkko Mattila